

[Fischer]

man kommissionsdomstolen, og hvis man vil have den hurtige undersøgelse, vælger man dommerundersøgelsen. Så kan man hurtigt få de nødvendige afhøringer af embedsmændene igennem systemet.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Jeg skal ikke nærmere debattere hr. Fischers udtryk: lette sager og mindre tunge sager og hurtige afgørelser, for så kunne vi nemt komme hen i konkrete sager. Jeg synes ikke, vi skal diskutere konkrete sager, hvor man har brugt eller påtænker at bruge en undersøgelsesret.

Jeg vil gerne spørge hr. Fischer om, hvad der menes med, at kommissionsdomstolen er det tunge apparat. Hvad er i grunden efter dette lovforslag forskellen på en undersøgelsesret og en kommissionsdomstol, når det drejer sig om apparatets tyngde og komplicerede karakter? Der er kun én forskel efter forslaget, og det er den, vi debatterer nu: offentlighed eller ikke offentlighed. I øvrigt bliver apparaterne præcis de samme i tyngden.

Jeg er selvfølgelig enig med hr. Fischer i, at det kan være kontroversielt, når man så skal vælge, om man vil have en undersøgelsesret, der er lukket, eller en kommissionsdomstol, der er åben. Men enten er det kontroversielt, når man skal vælge mellem den åbne og den lukkede undersøgelsesret, eller også er det kontroversielt, når man skal vælge mellem undersøgelsesretten og kommissionsdomstolen. Man undgår ikke at skulle tage stilling til lukket/åbenhed i noget tilfælde. Så dette ubehagelige, kontroversielle valg undgår man altså heller ikke.

(Kort bemærkning).

Fischer (KF):

Jeg tror ikke, der er behov for at gå ind i en lang afvejning af kommissionsdomstolene. Vi ved i hvert fald, at nogle af dem har siddet i meget lang tid, og at nogle af dem har været overordentlig bekostelige. Jeg mener, at sandsynligheden taler for, at denne form for dommerundersøgelser vil være billigere og hurtigere. Det er min opfattelse. Hr. Ole Espersen kan have en anden opfattelse. Det må vi så få belyst nærmere under udvalgsarbejdet.

Jeg kunne forestille mig, at var det op til ministeren at vurdere fra sag til sag, om dommerundersøgelser skal være offentlige eller ikke offentlige, ville der blive stillet i stribevis af spørgsmål i folketingssalen, og så ville man få en politisering på forhånd af sagen, inden den var kommet i gang.

Ebba Strange (SF):

Jeg skal knytte an præcis til den debat, der just har fundet sted mellem hr. Fischer og hr. Ole Espersen, fordi det naturligvis også er det med lukketheden, der har optaget os i SF's folketingsgruppe.

Men jeg vil sige først – for vi får meget kort tid til at behandle dette forslag i, hvis vi skal være færdige, inden vi skal på sommerferie eller på sommerpause, som det hedder i dette hus – at jeg straks vil bebude ét spørgsmål, som jeg ikke forventer at justitsministeren kan svare på i dag, men som jeg gerne vil have svar på, og det er: Hvornår indførte vi egentlig disse dommerundersøgelser? Hvor tit har vi brugt dem og i hvilke sager? For det, retsplejeloven åbner mulighed for, er jo en generel adgang for regeringen, for ministrene og for Folketinget til at nedsætte særlige domstole, hvis der er en sag af almen interesse, man vil have undersøgt. I virkeligheden skulle man synes, at det kunne opfylde såvel regeringens som Folketingets behov for at få sager nærmere undersøgt. Men min historiske hukommelse slog ikke til, så derfor mit spørgsmål. Jeg tror nemlig, jeg kan huske, hvornår vi startede, men jeg vil ikke sige det fra denne talerstol, for jeg kunne tage fejl.

Jeg vil imidlertid gerne have det at vide, for grundelsen for dette handler netop om: Hvorfor har vi gjort det?

Vi fik så henvendelsen for ca. 2 år siden fra præsidenterne for retterne, der gerne ville have – hvis vi skulle lave sådan noget mere, som vi kaldte en dommerundersøgelse – i det mindste et ordentligt lovgrundlag at gå ud fra. Det kan jeg egentlig godt forstå.

Ministeren har så valgt retsplejeloven. Det er selvfølgelig også det mest nærliggende, og det er klart, at det støtter vi i SF, at den er udgangspunktet. Men, hr. minister, det er ikke i overensstemmelse med dansk retspleje og med retsplejeloven at lade en sag være lukket, fra den starter, til den slutter. Det er faktisk det, der står i dette forslag. Der står, at man kan føre retssa-